

Ég veletek, bajnokok!

A közelmúltban rövid időn belül a magyar autósport két nagyon komoly egyéniségét veszítette el fájóan korán és tragikus körülmények között.

Egyikük hosszú éveken át küzdött a gyilkos kór különböző, újra és újra felbukkanó változataival, másikuk egy fatális versenybaleset következtében hagyott itt minket egy szörnyű pillanat alatt.

Egyikük a gyorsasági és hegyi pályákon a volán mögött, mindig szigorúan az imádott bajor márkájú, főleg saját maga által épített versenygépeiben hosszú-hosszú éveken át egyszer sem hiányozhatott egyetlen gyorsasági vagy hegyi verseny rajtvonaláról sem.

Másikuk a raliautók jobb oldali ülésén, navigátorként számos versenyzőből hozta ki a lehető legjobbat ebben a mindig változó kihívásokat, körülményeket támasztó szakágban, ahol a két versenyzőnek mindig egy egészen különleges egymásrautaltságban kell megküzdenie az eredményért.

Ugyan különböző szakágakban, különböző pályákon versenyeztek, de a határtalan sportszeretetük, a sport iránti alázatuk, elhivatottságuk mindenképpen közös pont volt.

Fájóan korán veszítettük el őket, hiszen még annyi dolguk lett volna a magyar autósportban, továbbadni a fiataloknak a sok-sok év és versenykilométer tapasztalatát, ahogy tették ezt mindig is, amíg tehették. Önzetlenül és szeretettel.

Reméljük, ezután az égi pályákon egyikük a legjobb BMW versenygépet hajthatja, másikuk pedig a legnagyobb ralibajnokoknak olvashatja az itinert!

Kavecz István (Bongo) 49, Tóth Zsolt 48 éves volt. ■

